

Мироненко В. П.

доктор архитектуры, профессор,
Харьковский государственный технический
университет строительства и архитектуры

Кулик Я. Г.

магистр, Украинская инженерно-педагогическая академия

КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ КОМПЛЕКТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Анотація. Створення психофізіологічного комфорту для дітей включає правильне проектування комплексу для дитини. В роботі проаналізовано особливості розвитку дитячої моди та виявлено найбільш раціональний підхід до проектування комплексу.

Ключові слова: дитячий одяг, аналіз процесу проектування, конструктивно-композиційне рішення, стиль.

Анотация. Мироненко В. П., Кулик Я.Г. Комплексный анализ процесса проектирования комплекта для детей дошкольного возраста. Создание психофизиологического комфорта для детей включает правильное проектирование комплекта для ребенка. В работе проанализированы особенности развития детской моды и выявлено наиболее рациональный подход к проектированию комплекта.

Ключевые слова: детская одежда, процесс проектирования, конструктивно-композиционное решение, стиль.

The summary. Mironenko V. P, Kulik Ja.G. The complex analysis of process of designing of the complete set for children of preschool age. Creation of psychophysiological comfort for children includes correct designing of the complete set for the child. In work features of development of a children's fashion are analysed and is revealed the most rational approach to complete set designing.

Keywords: children's clothes, designing process, the konstruktion-composite decision, style.

Актуальність проблеми. Важливість одягу для розвитку дитини підкреслювали багато дослідників, так як пізнання світу у дитини відбувається не лише через побачене, а навіть через власний одяг та одяг оточуючих. Проектуючи одяг для дітей, необхідно пам'ятати, що крім всіх інших функцій, які властиві одягу для до-рослих людей, дитячий одяг повинна виконувати ще й виховну функцію – розвивати в дітей смак і вміння красиво одягатися, формувати поведінкові манери, що робить роботу модельєра, що створює дитячі вироби, більше важкої й відповідальної. Оскільки основним заняттям дітей є ігри, одяг повинен бути добре пристосований для цього. Це значить, що він повинен бути легким, зручним, вільним, не сковуючи руху, мати функціональні деталі (кишені), мати яскраву образність і сприяти створенню радісного настрою.

Мета роботи: сформулювати основні підходи до проектування комплексу дитячого одягу та оцінити перспективу розвитку.

Об'єкти та методи дослідження. Об'єктами дослідження служить одяг для дітей та рекомендації щодо його проектування. Поставлені в роботі завдання вирішені з використанням комплексного підходу, що поєднує методи теоретичних і експериментальних досліджень: методологію системного підходу до проектування дитячого одягу.

Постановка завдання. Для успішної реалізації проектування дитячого одягу необхідно провести аналіз історії дитячого одягу; проаналізувати його у сучасному модельному ряді; охарактеризувати тенденцію і перспективи розвитку та аналіз напрямків робіт в області вдосконалення методів проектування одягу.

Результати та їх обговорення. Поняття дитячого одягу як самостійного напрямку моди виникло тільки в другій половині 18 століття в Англії під впливом виховних поглядів Руссо. До цього часу дитячий одяг був тільки зменшеною копією одягу дорослих. Поки одяг був природно зручної, тоб-то від античної епохи по середньо-віччя, не було необхідності вигадувати особливий одяг для дітей. Тільки коли мода становиться складнішою, особливо в епохи бургундську, іспанську або рококо, це раболіпне копіювання дитячого одягу стає усе більш незручним для дитини. Процес відходу від цієї традиції починається тільки в 18 столітті, триває в 19 і дійсно закінчується в 20 столітті.

Одна з великосвітських дам пише про це у своїх дитячих спогадах: «Величезна вежа із волосся на дро-

Надійшла до редакції 14.03.2011

товому каркасі, з більшою кількістю пір'я, квіток і стрічок робила мене вище принаймні на лікоть. Підшовши висотою в дюйм під моїми бальними туфлями з вишитим золотом стрічками повинні були згладити диспропорцію моєї маленької фігури; незважаючи на те, що вони не могли зрівноважити висоту моєї зачіски, вони були досить високі для того, щоб я могла до-ставати до землі тільки носками ніг. Панцир із щільної сітки з китового вуса, досить твердий, щоб проти-стояти кулі з рушниць, давив на руки, плечі, відтягаючи їх назад, зашнуровував тіло до стегон у вигляді жилета. І ще кринолін!...»

Так, з опису, одягали дітей з багатих родин в останні третини 18 сторіччя. Для дітей звільнення від тиранії одягу наступило після Французької революції, із твердженням стилю «ампір».

Ще з 1807 року дівчинкам дозволялося носити платтячка до колін – з по-тайними штанцями, які кокетливо визи-рали з-під спідничок. Такі штанці їм до-велося носити ще довгі роки... З 1845 року дівчинки вже носили під крино-лінами спідниці, а хлопчики виглядали як дівчинки – носили короткі туніки, з-під яких були видні штанці, також при-крашені воланами. Крім цього, вони но-сили взуття на високому каблуці з гуд-зиками, а пізніше – російські сорочки й шотландські спіднички.

З 1869 до 1875 р. дівчинки, як і їхньої матері, змушені були носити смі-ховинний турнюр – целую конструкцію зі слоновой кістки або подушечку під численними воланами й складками на спідниці, а поверх усього цього – жакет, щоб до-дати жінці «цілком благопристойний» вид.

Однак, у кінці 19 століття ми вже можемо прочитати про те, що якщо одяг маленьких дітей і підлітків схожий по фасону й прикрасам на одяг дорослих, то він вважається неелегантним. В родинах вищого стану дитячий тип одягу під-креслюється навіть надмірно. Для дитячого одя-гу не годиться оксамит, атлас і черевики на висо-ких підборах. Предмет розкоші, що надає більшу елегантність самим маленьким, роблячи ніжне створіння на принцесу: це рясне застосування мережив, які нашиваються на настільки ж ефектний кашемір кольору вершків.

Нижній, прекрасний колір шкіри дитячого обличчя нічим так не підкреслю-ється, як тонким обрамленням з мережив; у повітряному платті з мережив, що, імовірно, виглядає занадто претензійним, що, однак, урівноважується простим фасоном.

20 століття, що не дарма називають століттям дитини, нарешті вирішив проблему легкого, гігієнічного, практичного дитячого одягу. В усьому світі скрізь зараз є спеціальні магазини «дитячий світ», однак не можна затверджувати, що зараз у дитячому одязі немає нічого загального з повсякденним одягом дорослих.

Першим дитячим модельєром стала Жанна Ланвен – перша жінка, що відкрили двері в мир Haute Couture. На клієнток зробив враження той факт, що її обожнена дочка Маргарита завжди була чудово одягнена, і во-ни вмовили неїшити й для їхніх дітей.

Божевільні двадцять роки двадцятого сторіччя звільнили й батьків, і дітей від тиранії «загальноприйнятих норм» носіння одягу. «Американське плаття» – повітряне платтячко із двома отворами для рук, а також коротка пелеринка стали лементом моди. Талія – вільна, ноги – відкриті, легка тканина пестить шкіру. Але сама більша зміна почалася із Другої світової війни. Дівчинки в пер-ший раз натягнули штани. Рівноправність між підлогами в області одягу торк-нулося й дитячу моду.

Згодом мода розвивається, з'являється індустрія дитячої моди – готовий одяг, яку можна купити в спеціалізованих магазинах. Проте, як і раніше в євро-пейських країнах цінується унікальна, ручна робота. У Франції збереглася тра-диція передавати в спадщину дорогі дитячі речі ручної роботи. Батистове плат-тячко, що вило перлами для наступного покоління – священна реліквія. Так у плаття в якому хрестили бабусю – хрестять онученяті.

Сьогодні одяг і взуття для дітей – бізнес прибутковий. Дитина народ-жується, росте, у міру росту одні речі замінюються іншими. Дитяча мода, як і доросла, не утомлюється змінюватися із сезону в сезон. Світові модельєри при-діляють цьому напрямку особлива ува-га. На дитячих платтячках, маечках, штанцях і ботиночках нерідко можна побачити лейбли

відомих бурштинів: D&G Junior, BABY DIOR і т.д. І нехай більшість тенденцій запозичиться з моди для дорослих, кожна лінія дитячого одягу має свої тонкості й розрахована саме на маленьких представників суспільства.

Починаючи з ХХ століття, згладжуються розходження між одягом для хлопчиків та дівчинок. Дівчатка вже носять штани. Серед модних тенденцій: яскраві футболки, зручні черевики без підборів та джинси. Одяг користується популярністю, тому що дуже зручний для активного образу сучасних дітей.

А вже в ХХІ столітті модні тенденції дитячого одягу перетерпіли значні зміни. Одяг стає дуже ярою й різноманітною. Модною вважається одяг з дитячими аплікаціями. В ХХІ столітті одяг є для дітей способом зарахувати себе до суспільства собі подібних, дитина хоче походити на своїх однокласників, щоб бути прийнятим ними, бути серед них «своїм». Дитяча мода зорієнтована на спосіб життя дитини, на сферу його діяльності.

Висновки. Проведене дослідження дозволило зробити наступні висновки. Сьогоднішні діти люблять деталі – кармашки, гудзики, але люблять і зручність. Дівчинки знову тягнуться до романтичних платячок, а хлопчики як вогню цураються всього того, що, на їхню думку, є «дівчачим». Як і за всіх часів, батьки прагнуть одягати дітей красиво й прививати їм гарний смак.

Література:

1. Кибалова М., Гербенова О. Иллюстрированная энциклопедия моды. – Прага, 1987. – 581-583с
2. Козлова Т.В., Рытвинская Л.Б. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды.
3. Бескорвайная Г.П., Куренова С.В. Проектирование детской одежды.
4. http://amnesia.pavelbers.com/detskaja_moda

